

Про донорство крові в Італії

Національний центр крові (Centro Nazionale Sangue) є національним координуючим органом в Італії, який відповідає за діяльність служби крові. Він функціонує автономно на базі Національного інституту охорони здоров'я та здійснює науково-технічний контроль за системою донорства в країні. Центр також забезпечує освіту медичних працівників в цій сфері і періодично перевіряє їх кваліфікацію та навички.

В Іспанії функціонує 21 регіональних пунктів переливання крові, діяльність яких контролюється регіональними установами, кожна з яких підпорядкована регіональному координаційному центру. Донорські добровільні асоціації також грають важливу роль для забезпечення необхідної кількості крові в країні.

Регіональні установи перевіряють, санкціонують і акредитують пункти для переливання крові відповідно до загальноприйнятих європейських норм. Кожна регіональна інспекційна група повинна включати принаймні одного кваліфікованого інспектора крові з реєстра Національного центру крові.

В Італії є чотири основні недержавні організації AVIS, FIDAS, FRATRES, CRI, що займаються донорством крові.

1. [AVIS](#) - найстаріша та найбільша донорська організація Італії, що знаходиться в районі Ломбардія та налічує більше мільйона постійних донорів.
2. [FIDAS](#) - друга по кількості донорів недержавна організація, що має пункти забору крові майже у всіх регіонах Італії.
3. [FRATRES](#) - християнська донорська організація Флоренції.
4. [CRI](#) - представництво Червоного Хреста в Італії, що налічує 156 405 донорів по всій країні.

Згідно закону, вони можуть відкривати пункти для забору крові лише під технічним контролем регіональних координаційних центрів.

Гендерний розподіл донорів за віком в Італії виглядає таким чином:

Найбільша кількість донорів і серед жінок, і серед чоловіків припадає на вік від 36 до 45 років, проте чоловіків в загальній кількості донорів все ж більше на 11,5%.

Хто збирає, розподіляє і транспортує кров між регіонами?

Збір крові довірено громадським лікарням, в яких можна здати кров та недержавним організаціям, які приводять більшість донорів і пропандують донорство на регіональному та національному рівнях (всі донори здають кров добровільно і безоплатно). Існує також невелика установа по забору крові, яку експлуатують виключно Збройні сили Італії.

Хто відповідає за закупівлю контейнерів (гемаконів) для забору крові?

За придбання контейнерів несуть відповідальність або адміністративні регіональні установи або пункти забору крові. Регіональні координаційні центри використовують бюджет країни для покриття збитків, і тому лікарні отримують кров безоплатно, хоча, якщо необхідно транспортувати кров в інші регіони, то лікарні відшкодовують витрати на транспортацію.

Згідно закону регіони повинні забезпечувати себе необхідною кількістю крові самі, але часто здійснюється обмін кров'ю через

Національний центр крові (близько 75 000 контейнерів на рік). В області Давида Сгарзі (регіон Емілія-Романья) більшість лікарень є публічними, тому вони здійснюють державні закупівлі самостійно, проте ситуація відрізняється в інших регіонах. Наприклад, в регіоні Ломбардія, більшість лікарень є приватними, тому громадяни мають купувати кров самі.

Яка кількість трансфузій (переливань) зроблено за рік?

Згідно статистичних даних, у 2013 і 2014 роках було зібрано 3,195,077 і 3,131,416 компонентів крові відповідно.

Джерело: [*Monitoring of blood transfusion operations in EU-countries*](#)

При використанні матеріалів сайту donor.ua посилання обов'язкове.